

Księga Psalmów

Psalm 73

1. Psalm Asafowy. Zaisteć dobry jest Bóg Izraelowi, tym, którzy są czystego serca. 2. Ale nogi moje mało się były nie potknęły, a blisko tego było, że mało nie szwankowały kroki moje, 3. Gdym był zawiścią poruszony przeciwko szalonemu, widząc szczęście niepobożnych. 4. Bo nie mają związków aż do śmierci, ale w całości zostaje siła ich. 5. W pracy ludzkiej nie są, a kaźni, jako inni ludzie, nie doznawają. 6. Przetoż otoczeni są pychą, jako łańcuchem złotym, a przyodziani okrutnością, jako szatą ozdobną. 7. Wystąpiły od tustości oczy ich, a więcej mają nad pomyślenie serca. 8. Rozpuścili się, i mówią złośliwie, o uciśnieniu bardzo hardzie mówią. 9. Wystawiają przeciwko niebu usta swe, a język ich krąży po ziemi. 10. A przetoż na to przychodzi lud jego, gdy się im wody już wierzchem leją, 11. Że mówią: Jakaż ma Bóg o tem wiedzieć? albo mali o tem wiadomość Najwyższy? 12. Albowiem, oto ci niebożnymi będąc, mają pokój na świecie, i nabywają bogactw. 13. Próżno tedy w czystości chowam ręce moje, a w niewinności serce moje omywam. 14. Ponieważ mię cały dzień biją, a karanie cierpię na każdy poranek. 15. Rzekęli: Będę też tak o tem mówił, tedy rodzaj synów twoich rzecze, że im niepraw. 16. Chciałemci tego rozumem doścignąć, ale mi się tu trudno zdało; 17. Ażem wszedł do świątnicy Bożej, a tum porozumiał dokończenie ich. 18. Zprawdęś ich na miejscach śliskich postawił, a podajesz ich na spustoszenie. 19. Oto jakoć przychodzą na spustoszenie! niemal w okamgnieniu niszczą i giną od strachu. 20. Są jako sen temu, co ocucił; Panie! gdy ich obudzisz obraz ich lekce poważysz. 21. Gdy zgorzknęło serce moje, a nerki moje cierpiały klucie: 22. Zgłupiałem był, a nicem nie rozumiał, byłem przed tobą jako bydlę. 23. A wszakże zawsze byłem z tobą; boś mię trzymał za prawą rękę moją. 24. Według rady swej prowadź mię, a potem do chwały przyjmiesz mię. 25. Kogożbym innego miał na niebie? I na ziemi oprócz ciebie w nikim innym upodobania nie mam. 26. Choć ciało moje, i serce moje ustanie, jednak Bóg jest skałą serca mego, i działem moim na wieki. 27. Gdyż oto ci, którzy się oddalają od ciebie, zginą; wytracasz tych, którzy cudzołożą odstępowaniem od ciebie. 28. Aleć mnie najlepsza jest trzymać się Boga; przetoż pokładam w Panu panującym nadzieję moją, abym opowiadał wszystkie sprawy jego.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.